

fixi sunt in ipm creatorem. necesse est vt ei
 congruentib⁹ virtutibus omnibus adhereat
 Cogitat⁹ em̄ ē q̄ in primis creator tenebrarū
 intellectu ⁊ per hūc p̄sequēter in virib⁹ mo-
 tiuis. q̄re ip̄a sublato fructus bonorū quo
 dāmō aret et q̄ntū ad bona seu data sua
 nobilia q̄ longe p̄stantiora sunt naturali-
 bus cessat influentia largitat⁹ sue i eos q̄
 cogitatū suū ab eo auerterint v̄l i alia con-
 uerterint. p̄uerterint in q̄ p̄uersione fixa et
 adherenti vel auerterint simul hoc est illo
 mō. Nō ei si ad momentū vel horā v̄l ali-
 ud vel de alio cogitet p̄pter hoc cogitatū
 suū ab eo auerit. de hoc autē perscrutatis-
 us atq̄ diffusius inuestigabo vbi de mali-
 cia malorū angelorū quos homines dya-
 bolos vulgo vocat tractabo. De hoc autē
 malo qd̄ dixim⁹ puras priuationē eē nō ē
 necesse q̄ ipm sic ab alio vel bono v̄l ma-
 lo cū oīno nō sit q̄ em̄ oīno nō ē. impossi-
 bile ē ab aliquo eē nō tamē negandū est
 negationē negationis interdū causam eē
 Q̄ si q̄s querat v̄n hoc vel qd̄ est causa p̄-
 pter quā iste mō non cogitat de creatore.
 R̄spondeo q̄ priuatio alicui⁹ earū que faci-
 unt cogitare de ipso. Si vero intellexerit
 malū terciō mō valet viciū vel peccatum.
 licet hic ad aliū tractatū pertineat recte re-
 sponderi potest q̄a vel superbia vel inui-
 dia quorū vterq̄ occasio eēndi ē bonū vel
 p̄p̄riū vel alienū ⁊ sicut iā dixi tibi ad aliū
 tractatū hoc pertinet et vides in omnib⁹
 hīs imbecillitatē intellect⁹ hominū hmōi
 oīno ei manifestū ē eas ignorare qd̄ est
 q̄ d̄ malū ⁊ p̄fuse eos v̄n intentionib⁹ p̄-
 dictā. S̄ nec etiā aliq̄ intentionū trium p̄-
 dictarū potest eē principium q̄ debeat dici
 vel deus vel princeps vel rex id q̄ d̄ ma-
 lum primū. Malū ei id ē nociuum nō po-
 test eē princeps malorū sicut iam declara-
 ui tibi cum totū et tāta bona largiat⁹ suis
 id ē oīb⁹ q̄ in regno sunt. S̄ neq̄ primū
 malū id ē primū nocuum dignū ē. vt
 debeat dici principius vel princeps. v̄l rex
 vel deus vel auctor alicui⁹ cum oīa nocu-
 mēta vel priuationes oīno sint vel fere pri-
 uationes. Nocuum em̄ nō ē nisi abla-
 tio alicuius boni vel vtilis aut applicatio
 alicui⁹ q̄ hui⁹ ablationes inducit. Nihil
 autē tale dignū ē nomie p̄ncipis vel p̄nci-
 pus. Similit̄ nec viciū aut peccatū. Quis
 ei audeat hoc cogitare q̄ viciū aut pecca-
 tū sit p̄ncipiū aut princeps nec de⁹ aut do-
 minis maxime tanti regni q̄ntū ip̄i dicunt

eē regnū tenebrarū. Manifestū igr̄ ē tibi
 per hoc inq̄ntū tenebras ignorantie sint q̄
 nec intelligūt intentiones eius q̄ malum ē
 Amp. Interrogabo eos de q̄ gēte ip̄i
 sint ⁊ ad cuius regnū ptineat videlicet an
 sint de gente tenebrarū an de gente lucis q̄
 si fuerit de gente tenebrarū q̄ v̄tq̄ ex tene-
 bris ignorantie sue appareat forsitan alicui
 nō imerito impugnat p̄ncipem lucis cum
 hostes eius fuit q̄re nō ē p̄ueniēs testimo-
 niū eorū p̄tra illū. Secundo quoniā gens
 tenebrarū aut oīno cecū ē ⁊ ita nihil p̄or-
 sus scit debite v̄l regno eius aut nō aliter
 videt q̄ animalia quo dicunt lucifugare
 noctue vesperiliones ⁊ similia. Utroq̄ igr̄
 mō indigni sunt q̄bus credat⁹ de luce vel
 regno ei⁹. Si ei oīno nihil sciūt de ea nō
 ē eis credendū cū de ea loquantur. vt som-
 niantes et nihil de ea videre valēt. Si
 autē non plus sciūt de luce q̄ animalia lu-
 ci fuga vt dixi. Manifestū ē quoniā nō so-
 lū falsum sed etiā p̄uersum ē iudiciū eorū
 d̄ luce hmōi quippe animalia noctē repu-
 tant eē lucē ⁊ ecōuerso. ⁊ solē nō lunā sed
 tenebras q̄re totū regnū lucis ē eis regnū
 tenebrarū ⁊ ecōuerso. Cū ergo credūt se lo-
 qui de deo tenebrarū loquūt⁹ de deo lucis
 ⁊ ecōuerso. Sicut animalia de q̄bus dixi-
 mus q̄re nesciunt p̄ certo de quo loquūt⁹
 ⁊ mentiunt⁹ ex oīni pte qm̄ lucē dicūt tene-
 bras ecōuerso. Si v̄o dixerint se eē de gen-
 te lucis ⁊ ptinere ad p̄ncipē lucis intollerā-
 biliter iniuriosi ⁊ p̄meliosi sunt eidē p̄-
 mū qm̄ p̄cedunt ipm eē nisi dimidiū deus
 potentia ei super v̄trūq̄ p̄trarioꝝ hoc ē su-
 per bonum ⁊ malū ē potentia p̄fecta. Su-
 per alterum v̄o eorū tm̄ ē potentia dimidi-
 ata. quemadmodū potentia super homi-
 nes albos ⁊ nigros ē potentia integra po-
 tētia v̄o super albos ē medietas potentie
 illius. Similiter ⁊ cum dicunt quia nō ē
 adorandus vel colendus nisi solummodo
 agente lucis et a bonis solummodo dimidi-
 am ei deitatem attribuunt et dimidias ei
 auferunt. Manifestum em̄ ē quia qui
 dicunt eum esse ab omnibus colendum ⁊
 adorandum plenam et integram confitē-
 tur de eo deitatez qui vero aperte tm̄ par-
 tem ei deitatis attribuunt. Similiter ⁊ par-
 tem dominationis cum non ipsum v̄biq̄
 ⁊ in omnibus dominari concedere velint
 quēadmodum enim non simpliciter albu
 est q̄ ex aliq̄ parte nō ē albu. sic nō simplr
 dñs ē qui ex aliqua parte non est domin⁹